

1606

quæ præmia reportaverint : pro Alexandro tertio, summo Pontifice, ea gesta, quæ nunquam temporis diuturnitas vel clarissimæ luci ab invidis hominibus offusæ tenebræ obscurare aut delere poterunt. Quoties (inquit) immanissimi Turcæ de profanando Christi Servatoris humani generis augustissimo sepulcro, deque Franciscani sodalitii viris expellendis cogitarunt? Effecissent id profecto, furiis in christianos agitati, nisi Senatus auctoritas nefariis conatibus obstitisset. At, vel surgente vel summis incrementis aucto Ottomanorum imperio, quot bella pro religione, pro christiana republica Veneti gesserunt? Quid Bajazetis, quid Suleimani, quid Selimi impetus commemorem? Quam fortiter excepti? quot emissæ classes? quot effusi thesauri? quanto civium sanguine respersa maria, ut, alternante fortuna, modo illatis, modo acceptis cladibus, certatum, donec victoria illa insigni ad Echinadas maritimum turcicæ gentis robur depressum est? Opes certe publicæ non ad civium luxum, libidinem, avaritiam; ad libertatem, ad christianam religionem, ad Italiam, atque adeo ad ipsos Pontifices tuendos congeruntur. Quæ si quis non turbido animo intelligat, ingenti laudum præconio Senatum cumulet. Nam, ut reliqua omittantur, terra marique Italia imperio Veneto adeo tecta est, ut labefactari illud nequeat, quin eodem concussa motu, hæc provincia in summum discrimen adducatur. Creta veluti firmum propugnaculum Turcis objicitur; Corcyra, Epiro proxima, Italiæ promunimento est; e cujus regione Dalmatia sita, oppositam bujus provinciæ oram in alta securitate atque otio retinet. Quis porro Venetorum magnanimos ausus non admiretur, qui, ut amplissimum exteris nationibus aditum intercluderent, irrupturosque aliquando in Italiæ penetralia barbaros, quod superioribus sæculis sæpe contigit, averterent, ingentem Palmæ novæ urbis molem excitandam decreverint? Eo Senatus cogitata, consilia spectant, ut nihil non præclarum ad Reipublicæ libertatem, ac christianæ fidei decus, Italiæque tranquillitatem meditetur. Quid porro optatius hisce dissidiis barbaræ gentes, communes hostes, in perniciem nostram summis votis expetere ac moliri potuissent? Hostes Italiæ foribus imminet, nostrum interitum atque exitium sitiunt. Italia, religio-